

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 17. november 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 58), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Hjermind Dencker (DF).

2. december 2014

J.nr. 2014-6970

Spørgsmål nr. 3:

”Er det korrekt forstået, at det med beskæftigelsesreformen vil koste kommunerne mere at sende borgerne i jobrotation end at fastholde dem på dagpenge?”

Endeligt svar:

Med beskæftigelsesreformen vil vi, blandt andet set i lyset af den stigende aktivitet på jobrotationsordningerne og de deraf stigende udgifter til jobrotation, målrette jobrotationsordningerne til de ledige, der har størst behov for et jobrotationsforløb, og herunder blandt andet sænke statsrefusionen fra de nuværende 100 procent til 60 procent.

Tabellen nedenfor viser de kommunale nettoudgifter (det vil sige udgifterne fratrukket direkte refusion) til jobrotation efter nedsættelsen af statsrefusionen, samt kommunernes nettoudgifter til dagpenge, hvis de ledige ikke er i et aktivt tilbud. Det fremgår af tabellen, at kommunerne vil have færre udgifter ved at sende borgere i jobrotationsforløb frem for at fastholde dem på passiv forsørgelse i form af dagpenge.

Table 1 Kommunale nettoudgifter til jobrotation og dagpenge pr. helårsperson (2015-PL)

Ydelse	Kr.
Jobrotation med 60 pct. Refusion	137.612
Dagpenge med 30 pct. refusion (passive dagpenge)	150.514

Note: Der er taget udgangspunkt i højeste dagpengesats.

Jeg vil samtidig understrege, at kommunerne med beskæftigelsesreformen under ét bliver fuldt kompenseret for deres udgifter til jobrotation. Kommunerne kompenseres for deres nettoudgifter til jobrotation via budgetgarantien, der udmøntes som en del af bloktilskuddet. Dermed vil kommunerne samlet set også fremover blive fuldt ud kompenseret for udgifterne til jobrotation. Finansieringsmodellen kommer derved til at ligne andre ordninger på beskæftigelsesområdet, hvor finansieringen udmøntes via en kombination af direkte refusion og budgetgaranti/bloktilskud.

Endelig vil jeg påpege, at det på langt sigt altid vil være klogest for kommunen set ud fra et økonomisk perspektiv at sende borgerne i jobrotation, hvis jobrotation er dét, der har den bedste beskæftigelseseffekt for borgeren. Hvis andre aktiverings-tilbud har en bedre effekt, vil det være mere økonomisk fordelagtigt for kommunen

på langt sigt at sende borgerne i disse tilbud. Det bør således altid være faglige hensyn og ikke kommunens kortsigtede økonomiske hensyn, der ligger til grund for, hvilken indsats den enkelte borger tilbydes.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen